

Der var en diskussion mellem Venstres og Socialdemokratiets ordførere om den administration, som er forbundet med lovforslaget. Jeg vil gerne følge op på det, som Venstres ordfører sagde, nemlig at forudsat vi kan finde en løsningsmodel, der respekterer det, der er målet med lovforslaget, er jeg bestemt åben over for det, som Venstres ordfører også var inde på.

Vi har valgt denne model, fordi vi mener, det er den måde, vi bedst kunne skrue lovgivningen sammen på rent teknisk i respekt for den aftale, som er indgået, for at nå det mål, som er hensigten med aftalen på området. Men det betyder naturligvis ikke, at såfremt det skulle være muligt at finde et columbusæg undervejs i udvalgsbehandlingen, er det regeringen, der blokerer for det. Vi tror dog ikke, at der findes nogen nemme løsninger, og vi har valgt denne model, da vi anser den for den måde, som bedst kan indfri ønsket blandt forligspartierne, da de indgik aftalen om »Flere i arbejde«.

Som sagt er der naturligvis velvilje fra min side til at besvare de spørgsmål, der måtte opstå i forbindelse med det kommende udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 121:

Forslag til folketingsbeslutning om et bedre fysisk og psykisk miljø for børn i daginstitutioner.

Af Sandy Brinck (S) m.fl.
(Fremsat 25/3 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Ingen kan være modstander af, at børn i daginstitutioner skal have et ordentligt fysisk og psykisk miljø, og det er langtfra første gang, vi har et beslutningsforslag om miljø i daginstitutioner for børn til behandling her i Folketinget.

De tidligere 5-6 gange, et lignende forslag har været til første behandling, har der tegnet sig et klart flertal imod forslagene, og jeg har ikke ændret holdning, siden der var et forslag til første behandling den 8. februar 2002. Det er fortsat sådan, at det først og fremmest er et lokalt, kommunalt ansvar, at de fysiske rammer og det psykiske miljø i dagtilbuddene er i orden, og mit indlæg vil derfor også til dels være en gentagelse af, hvad jeg sagde for 1 år siden.

I forbindelse med Arbejdstilsynets offentliggørelse i januar i år af foreløbige tal efter tilsynsrunden i daginstitutioner og SFO'er i alle kommuner har Kommunernes Landsforening meldt ud, at kommunerne har pligt til at tage problemerne alvorligt. Samtidig har KL tilkendegivet, at de vil tage en drøftelse med Arbejdstilsynet, når de endelige tal foreligger, og det skulle være tæt på, har Arbejdstilsynet oplyst. Både KL og Socialministeriet har gennem de seneste år støttet kommunerne og institutionerne i arbejdet med at sikre det fysiske miljø i institutionerne, og det vil vi også fortsat gøre på forskellig vis, men ikke ved at lovgive, som der lægges op til med beslutningsforslaget.

Jeg har følgende kommentarer til bemærkningerne til beslutningsforslaget: Når en spørgeskemaundersøgelse i en kommune viser, at forældrene prioriterer mere plads, bedre indeklima og støjbekæmpelse højt, er det jo et signal til kommunalpolitikere om at være ekstra opmærksomme på disse forhold. At et højt støjniiveau kan påvirke børn negativt, skal naturligvis tages alvorligt, og lad mig nævne de tre pjecer om støj, som Socialministeriet, Undervisningsministeriet, KL og en række organisationer var sammen om at udarbejde i 2001.

Et andet eksempel: I 2000 blev der udsendt en branchevejledning om støj i daginstitutioner, og KL har yderligere en række henvisninger på hjemmesiden til støtte for kommunerne og institutionerne. Der er altså en række materialer om støj og miljø tilgængelige for kommunerne og institutionerne.

Antallet af børn, der bliver mobbet, er faldet fra hvert 4. barn til hvert 10. barn, står der i be-